

[Handelsministeren.]

Dernæst kom hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) ind på et også her tidligere drøftet forhold, nemlig spørgsmålet om monopoltilsynet og den utilfredsstillende lønsomhed, som i alt fald angivelig hersker i store dele af erhvervslivet. Jeg har tidligere i en spørgetid svaret på et spørgsmål herom fra hr. Hans Kjær, og jeg oplyste dengang, at monopoltilsynet selv var i færd med overvejelser over, hvorvidt en, skal vi sige for knapt tilmålt avance, navnlig når det drejede sig om kapitaldannelsen, skulle være til stede. Man har ikke afsluttet disse drøftelser, men jeg vil naturligvis tage et initiativ, så snart jeg kan.

Der er vel nok en noget vigende tendens i eksporten, men som jeg sagde før, ligger konjunkturerne i og for sig meget godt; så det er op til erhvervslivet selv at forsøge at udnytte de rimelige konjunkturer i udlandet.

Dernæst kom hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) ind på nogle udmærkede betragtninger over vore forskellige støtteordninger og den tendens, der er hos alle til gerne at ville bevare én gang erhvervede rettigheder. Og jeg kan meget godt forstå det. Jeg må dog gøre opmærksom på, at der er visse rettigheder, som ikke sådan kan siges at være erhvervet af enkeltvirksomheder. Lad mig f. eks. pege på egnsudviklingsloven. Rettighederne i henhold til den er jo erhvervet af nogle egne, og man har ikke erhvervet nogen ret til at få støtte, fordi man bor i et egnsudviklingsområde, det kommer an på den egnsudviklende effekt.

Jeg er enig med hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) i, at bankvæsenets mange fusioner faktisk er nødvendige under de økonomiske vilkår, som ikke alene dette land, men også andre lande lever i. Der bliver jo flere og flere større virksomheder, hvad enten, som jeg sagde i formiddags, man kan lide det eller ej.

Så stillede hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) mig det spørgsmål, som jeg faktisk meget vanskeligt kan besvare uden at blive meget filosofisk: hvor stor skal en virksomhed være for at kunne erhverve statens bevågenhed? Jeg tror, at spørgsmålet havde en bestemt adresse, men jeg kan sige, at der er også meget, meget små virksomheder også inden for landbruget, som har statens be-

vågenhed, så der er ikke tale om nogen bestemt udmåling. Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) ved jo, efter hvad jeg sagde i formiddags og også fra december måned, at det ikke var størrelsen, men andre forhold, der gjorde sig gældende.

Jeg er aldeles enig i, at en kreditstramning naturligvis ikke skal fortsættes længere end højest nødvendigt, og at den stramning, der derefter måtte skønnes nødvendig, skal gå over til at bæres af finanspolitikken.

Fru Dagmar Andreasen takker jeg for hendes meget brave ord om forholdet til og klimaet i erhvervslivet og måske industrien i almindelighed. Jeg vil sige, også med henblik på tidligere ordførere, at med til dette at blive industriminded hører efter min mening også, at det ikke længere anses for at være en synd, at det går en virksomhed godt, at den tjener penge. Det er nemlig meningen med det, og i en række lande er man glade og stolte, når man ser, at det går landets virksomheder godt, og at de har tjent godt, for man ved, at det er et bidrag til samfundsøkonomien, som ville være mindre, hvis det gik virksomhederne dårligt. Jeg synes, der er meget at ændre i hele indstillingen i denne henseende, det gælder også den normale indstilling over for aktien som begreb. Det er imidlertid et punkt, jeg ikke for øjeblikket skal gå dybere ind på.

Med hensyn til hr. Sigsgaards udtalelser vil jeg for det første gerne sige, at jeg aldeles ikke i december sagde, det ikke kom nogen ved, hvem der ejede B & W. Jeg sagde, at jeg ikke vidste det, og at jeg kunne ikke skaffe oplysningerne. Jeg kan naturligvis ikke fra talerstolen give folketinget oplysninger, som jeg ikke på en eller anden autoritativ måde har erhvervet mig. Jeg har spurgt om det, jeg kunne, og jeg ved, at man ikke for at have stemmeret på selskabets generalforsamlinger skal være indtegnet i selskabets aktiebog, og at langt størstedelen af aktiekapitalen derfor er ude på hænder, man ikke kender, ligesom man naturligvis heller ikke ved, når der har fundet ejerskifte sted. Jeg skal på den givne foranledning sige, at jeg da aldeles ikke finder noget som helst mærkværdigt i, at foreningen Investor har solgt nogle aktier. Denne forenings opgave er at anbringe penge i udbyttegivende aktier. Når